

71. Elég a kegyelemem

E - lég a ke - gyel - mem, az
Úr ma - ga így szól, S én el - hi - szem ezt az I -
gét. Sza - vát so - ha nem sze - gi meg, tu - dom
én jól, Meg - tart - ja Ő, a - mit í - gért.

2. Elég a kegyelme. Nincs szó a világon, Mely ily örömet ma is ád. Napfénybe' ha jár utam, vagy ha homályon, Az Úr vezet mindenén át.

3. Elég a kegyelme, mely ingyen enyém lett, Ki egyre gyalázta nevét, S hogy mennyei drága hazámba elérjek, Kegyelme, tudom, hogy elég!

4. Elég a kegyelme, ezt súgja a szívem, S nem félek, ha nincs is erő, Mert fogva kezem vezet utamon híven, S megvéd, ha veszély tör elő.

5. Elég a kegyelme, e bővizű forrás, Betölti szívünk ezerit... Elég nekem is, ha szegény szívem folyvást Csak tőle, belőle merít.

Ford.: Vargha Gyuláné (1863–1947)